

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

sunnuntai 3.7.2022
aamuseurat klo 8.00
Sirkka Ryytänen

”On väsynyttä monta” — aivan liian monta, kun ihmisten sanat ovat lyöneet! — Tai sanattomuus! Huusit, mutta kukaan ei kuullut, eikä tullut avuksi. Katsoit kenties toiveikkaasti tulevaisuuteen, mutta opintie ei auennut. Sait hyvän ammatin, mutta työpaikkaa ei löytynyt. Perustit perheen, mutta perheesi hajosi — tai kuolema vei läheisesi. Ihmissuhteet katkesivat. Uurastit työssä, mutta jouduit ennen aikojaan väistymään sivuun. Terveys ei kestänyt. Tulivat sairaudet. Luulit viettäväsi valoisan, levollisen vanhuuden, mutta kaiken uurastuksen jälkeen kenties jouduit jättämään kotisi. Jouduit evakkoon. Jouduit muuttamaan uuteen tuntemattomaan olotilaan, johon et enää sopeutunut. Yksinäisyys, kaipaus ja ikävä ovat arkipäivääsi.

Kun ystäväsi, omaisesi, yhteiskunta tai kirkko luulee tietävänsä, mitä sinä tarvitset, ilman että on kuunnellut sinua itseäsi, se on vallankäyttöä, henkistä väkivaltaa, joka murskaa heikoilla olevan. Ainakin meidän vanhusten kohdalla toteutuu luvattoman usein se sana, jonka Jeesus sanoi Pietarille: ”Kun olit nuori, sinä sidoit vyösi ja menit minne tahdoit. Mutta kun tulet vanhaksi, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen, joka vie sinut minne et tahdo.” (Jh. 21:18)

Kun elämä koettelee liian raskain koetuksin, sielun syvyydestä nousee tuskan huuto. Kuulemmeko tuon huudon? Vai olemmeko niin rikki, ettemme kestä kuulla lähimmäisemme kipua, pettymystä, tuskaa, yksinäisyyttä ja hätää. Suljemmeko korvamme, torjummeko, työnnämmekö sivuun?

Jeesus oli opetuslapsineen matkalla Jerusalemiin. Tien vierellä, lähellä Jerikoa oli mies, joka oli pudonnut normaalin, hyvän elämän ulkopuolelle siksi, että hän oli sokea. Hänen osansa oli kerjäläisen osa. Liikkeellä oli paljon kansaa — juhlatkalla. Sokea tahtoi tietää, mistä oli kysymys. Kun hän kuuli, että Jeesus Nasaretilainen oli menossa ohi, hän alkoi huutaa: ”Daavidin Poika, armahda minua!” Joidenkin mielestä tuo sokea kerjäläinen oli häirikkö. Monet käskivät hänen olla hiljaa. Bartimaios, Timaioksen poika ei kuitenkaan totellut. Hän huusi entistä kovemmin. Huutajat ovat häiritsijöitä. Se ei ole sopivaa juhlaan matkaavaisille. Huutajat ovat häiritsijöitä myös meidän hyvinvointiyhteiskunnassamme, joka ei välttämättä olekaan hyvinvointiyhteiskunta kaikille. Mekin tahtoisimme usein vaientaa huutavat rauhanhäiritsijät.

Jeesus yllättää. Hän pysähtyy ja käskää miehen tuoda luokseen. Hän kysyy mieheltä: ”Mitä haluat minun tekevän sinulle?” Kysymys on merkittävä. Sen kertovat synoptikot, kaikki kolme evankelistaa: Matteus, Markus ja Luukas.

Kyllä Jeesus tiesi, mitä mies tarvitsi ja halusi. Silti hän kysyy: ”Mitä tahdot?” — Mikä valtava armo! Yht’äkkiä sokealla miehellä oli mahdollisuus tulla kuulluksi. Hänelle annettiin tilaa sanoittaa oman elämänsä hätä ja tuska. Jeesus ei kiirehtinyt panemaan laastarilappua kipupisteen ylle, ei

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

julistanut: Halleluja! Ongelmasi on pyyhitty pois. Ei hän julistanut edes synninpäästöä, vaan kuunteli. Hän viipyi vierellä ja kysyi: ”Mitä tahdot?” Se on todellinen auttajan näkökulma. Hyvä sielunhoitaja ja lähimmäinen kuuntelee ja antaa tilaa tunnistaa oman tilani. Kristus antaa ihmiselle tilaa tiedostaa ja sanoittaa oman elämäntilanteensa, hätänsä ja tuskansa. Se on Kristuksen mieli. Paavali kirjoittaa filippiiläisille — ja meille: ”Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli...” (Fil.2:4-8). Kristuksen mieli oli siinä, ettei hän pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan kaltainen, vaan luopui omastaan. Hän alensi itsensä, otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Todellinen vierellä oleminen vaatii samaistumista kärsivän lähimmäisen elämäntilanteeseen ymmärtääksemme häntä. Onko sinulla ja minulla Kristuksen mieltä? Voimme vain pyytää: ”Pois ota mestarointi ja tuomitseva sointi minunkin äänestäni” — ihmissuhteista, yhteiskunnasta, kirkosta!

Kipeän ajankohtainen on pyyntö: Suo rauha! ”Suo rauha enentyvä. Se virrata suo meihin ja meistä uupuneihin”, niihin jotka jäivät tiepuoleen, putosivat hyvinvointiyhteiskunnan ulkopuolelle, jäivät yksin. Suo sen rauhan virrata niihin, jotka ovat yksin ja peloissaan, joilla ei ole ketään, joka tulisi tervehtimään — lähelle, vierelle — tekemään yhdessä kappaleen matkaa, että voisi toteutua juhlatunnuksemme: olla ”lohduksi toisillemme”!